

45/I
Окружно писмо

На вселенскии-тъ Патриархъ и на свещенници
соборъ къмъ православнитъ Българский народъ

— **Б**ана отъ перви-ти дъховни дадено-
стъ на общата православна матерь свата
Христова церква којто должностъ въ високо
важно обичајтелство издѣйствува съ големо
страданіе, съ да съвѣтъва наставлява, и просъ-
тава дъховни-ти си чада, колкото га имѣ-
ратъ въ опасностъ на заблудженіе въ из отъ
пътъ на душевно-то имъ спасеніе, и нанесатъ
нѣкой ударъ противъ православната вѣра Хри-
стова. Таква страшна опасность вин днесъ надъ
нѣкон отъ благочестиви-ти Българский народъ:
а церквата Христова, којто хранъ матерна лю-
бовъ къмъ синчкы-ти си чада, и неправи нѣкое
исключеніе, и разлика на народности конто са ра-
бъни синчкы българинъ, и гръкъ, албанецъ и влахъ,
споредъ божественикъ апостолъ, който казува-
нѣть въ денъ, ни едининъ, нѣть рабъ никъе
свободенъ, нѣть мъжкий и женский полъ въ бо мнъ
единъ съмъ въ Христѣ и исѹщѣ. (Къ Галатомъ
посланіе Г. 28.) има должностъ въ наитоащето